

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 05-06-16

Col·lecta:	173,65
Caixetes ciris	97,20
Caixetes:	56,15
Caixetes Càritas:	56,57
Menjador (caixetes)	175,00

Lectures diumenge 12, dia 19 de juny
1ª Lec Za, 12, 19-11 Salm 62, 2-6.
8-9 3ª lec. Ga. 3, 26-29 4ª lec, Lc. 9, 18-24

CELEBRACIO PARAULA

A l'horari de les Eucaristies del Cap de Setmana del 18-19 de juny, es farà **Celebració de la Paraula**.

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Antonio Rodríguez Abad, de 41 anys

CARITAS POBLENOU

Reunió general de voluntaris

Dimarts dia 14, a les 6 de la tarda.

Es comentaran les novetats que hi ha, els nous serveis i es presentaran els nous voluntaris

L'EVANGELI

Als ulls dels fariseus, el més important era la puresa, i per això s'escandalitza perquè Jesús, el seu hoste, es deixa tocar per una dona pecadora. Als ulls de Jesús, l'únic que compta és la salvació de la persona, i per això no evita el contacte amb els pecadors. No es tracta de pretendre que el pecat no

existeix o és irrellevant, sinó d'afirmar que Déu ha posat en tot cor humà la capacitat de penedir-se, i que Déu és misericòrdia i perdó.

Contemplant l'evangeli en conjunt, fa la impressió que Jesús dona molt poc valor a la puresa. Toca els leprosos sense recança i no es preocupa de la conducta ritual dels seus deixebles. És que hi ha pureses asèptiques que aïllen i no engendren vida. Jesús valora molt més l'amor.

Convé que no passi desapercbut el darrer paràgraf de l'evangeli d'avui. Deixa constància que, a més del grup oficial dels dotze, absolutament masculí, imatge del nou poble de Déu a semblança de les dotze tribus d'Israel, hi ha via també una comunitat de dones que seguien Jesús i s'havien compromès fins al punt de compartir els seus béns.

“La missa de cada dia”

EXPOSICIÓ

Dia Mundial dels Refugiats.

Biblioteca Poblenou

Del 16 al 30 de juny.

El 20 de juny es commemora la força i la resiliència de gairebé 60 milions de persones de tot el món que s'han vist forçades a fugir de les seves llars a causa de la guerra o la persecució. Amb el fons especialitzat que us oferim, volem prendre consciència d'una qüestió de màxima actualitat i recordar que els refugiats són persones que abans de ser desplaçats duïen una vida normal i que només pensen a recuperar-la...

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

12 de juny del 2016

Núm. 644

Diumenge XI durant l'Any C

El fariseu Simó

El fariseu Simó est'pa interessat a convidar Jesús; vol aprofitar l'àpat per a debatre qüestions...

Durant el banquet una prostituta interromp la sobretaula, es tira als peus de Jesús i plora. No sap, com agrair l'amor que Jesús mostra per aquells que com ella viuen marcats pel despreci general.

El fariseu queda escandalitzat, perquè en els seus ulls el més important era la "puresa". Per als ulls de Jesús, en canvi, l'únic que compta és la salvació de la persona i per això no evita el contacte amb els pecadors. Jesús es deixa estimar. Ella el necessita més que ningú; ella va caure en l'error de creure que la felicitat i el plaer són sinònims, que neixen d'una mateixa experiència, d'una mateixa sensació. I al cometre aquest mal encert van entrar a la seva ànima els mals esperits que a poc a poc es van atrinxerar en el seu cor: l'esperit de la vanitat, que els homes se sentien fortament atrets per ella o endevinar l'enveja en altres dones; l'esperit de la luxúria que feia que els homes se li entreguessin i la complaguessin en vestits i menjars més luxosos...; la mentida s'apoderà d'ella pel fet d'haver de seduir el millor postor; també la frustració en veure's finalment abandonada; la malenconia s'apoderà d'ella fent-li experimentar una buidor infinita i una soledat insuportable.

Fins que algú li va parlar de Jesús i ella el buscà...fins que el trobà; i va experimentar una via diferent per a la felicitat que ella desconeixia.

Jesús li ofereix el seu perdó, li obre un nou camí per a la felicitat humana, seguint les seves ensenyances, el seu Evangeli,. Li diu que la fe en ell l'ha salvada d'una vida superficial i desgraciada, ara marcada del vertader amor. A l'acceptar-lo, ella rep la pau tant necessària per a vèncer tots els mals, que afeixuguen el nostre ànim.

I nosaltres, com a seguidors d'aquest Jesús, sabem descobrir els sofriment dels cors desorientats, malalts i marginats, etc?

M.S.G.

FULL INFORMATIU

Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 12,7-10.13)

En aquells dies, Natan digué a David: «Això diu el Senyor, Déu d'Israel: Jo t'he ungit rei d'Israel, i t'he salvat de les mans de Saül. He posat als teus braços la filla del teu senyor i les seves dones, t'he donat el poble d'Israel i de Judà i, si tot això fos poc, encara estava disposat a afegir-hi altres favors. ¿Per què, doncs, has menyspreat el Senyor cometent això que és malvist per ell? Has fet matar Uries, l'hitita; has pres per esposa la seva dona, i a ell l'has fet matar amb l'espasa dels ammonites. Per això, ja que tu m'has menyspreat prenent per esposa la dona d'Uries, l'hitita, l'espasa no s'apartarà mai més de casa teva.»

David digué a Natan: «He pecat contra el Senyor.» Natan li respongué: «Està bé: el Senyor passa per alt el teu pecat; no moriràs.»

Salm responsorial [31,1-2.5.7.11 (R. 5c)]

Feliç el qui ha estat absolt de la falta/ i ha vist sepultat el seu pecat./ Feliç l'home a qui el Senyor/ no té en compte la culpa,/ qui dintre seu ja no manté l'engany.

M'he decidit a reconèixer la falta,/ no us he amagat més el meu pecat./ Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor,/ m'heu perdonat la culpa comesa.

En vós he trobat el meu recer,/ vós em guardeu del perill./ Tothom celebra al voltant meu/ el goig de veure'm lliure.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor;/ homes rectes, aclameu-lo.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 2,16.19-21)

Germans, sabeu que ningú no pot ser just perquè hagi complert les obres que mana la Llei, sinó només perquè ha cregut en Jesucrist. Per això nosaltres, jueus, hem cregut en Jesucrist, perquè ens faci justos, no el compliment de les obres de la Llei, sinó el fet d'haver cregut en Crist, ja que Déu no hauria pogut absoldre ni un sol home, si calia haver complert les obres que mana la Llei.

Jo, per obra de la Llei, vaig morir pel que fa a la Llei, a fi de viure per a Déu. Estic clavat a la creu juntament amb Crist. La vida que ara visc, ja no és la meua; és Crist que viu en mi. La vida que ara visc en aquesta carn, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha entregat ell mateix per mi. No vull refusar la gràcia de Déu: Si algú pogués ser just per obra de la Llei, Crist hauria mort inútilment.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 7,36-8,3)

En aquell temps, un fariseu invità Jesús a menjar amb ell. Jesús, doncs, anà a casa del fariseu i es posà a taula. Hi havia al poble una dona que portava una vida pecadora. Quan sabé que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb un gerret d'alabastre ple de perfum, i es quedà enrere plorant als peus de Jesús. Amb les llàgrimes començà de mullar-li els peus, i els hi eixugava amb els cabells; després li besava els peus i els hi ungia amb perfum.

El fariseu que havia convidat Jesús, en veure això, pensà: «Aquesta dona que el toca és una pecadora. Si ell fos profeta, sabria qui és i quina vida porta.» Jesús li digué: «Simó, t'he de

dir una cosa.» Ell li contestà: «Mestre, digueu.» Jesús continuà: «Dos homes devien diners a un prestador: l'un li devia cinc-centes monedes de plata, i l'altre, cinquanta. Cap d'ells no tenia res per pagar, i el prestador els perdonà el deute. ¿Quin d'aquests et sembla que l'estimarà més?» Simó li respongué: «Jo diria que aquell a qui ha perdonat el deute més gran.» Jesús li diu: «És així mateix.»

Llavors Jesús es girà cap a la dona i digué a Simó: «¿Veus aquesta dona? Quan he entrat a casa teva, tu no m'has donat aigua per rentar-me els peus, però ella me'ls ha rentat amb les llàgrimes i me'ls ha eixugat amb els cabells; tu no m'has rebut amb un bes, però ella, d'ençà que he entrat, no para de besar-me els peus; tu no m'has ungit el cap, però ella m'ha ungit els peus amb perfum. Per això et dic: Has vist que aquesta dona estima molt i és que eren molts els pecats que li han estat perdonats, però quan no hi ha tant a perdonar, no hi ha tant amor.» Després digué a la dona: «Els teus pecats et són perdonats.» Els altres que eren a taula començaren a pensar: «¿Qui és aquest, que fins i tot perdona els pecats?» Digué encara a la dona: «La teva fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau.»

Salmo Responsorial (Sal 32)

Dichoso aquel a quien se le ha perdonado / la culpa y se le ha cubierto su pecado,/ dichoso aquel a quien el Señor no le tiene / en cuenta su delito y no tiene dobles intenciones.

Te he confesado mi pecado y no oculté mi falta;/ yo dije: «Confesaré mis faltas al Señor»./ y tú me has absuelto de todos mis delitos.

Tú eres mi refugio, me guardas de la angustia,/ me rodeas con cantos de victoria./ Alegraos en el Señor, justos, regocijaos, / gritad de alegría todos los corazones rectos.

Immigració

Els refugiats i immigrants han hagut d'abandonar la seva casa, la seva família, el seu país, totes les seves pertinències per sobreviure i venen amb la riquesa de la seva dignitat i els seus valors.

Si hi ha refugiats a qui acollir és perquè hi ha guerres a denunciar. No podem fer el discurs essencialista de "benvinguts tots" sense denunciar els "poders" que els expulsen i els "poders" que impossibiliten l'acollida.

Jesús va citar els seus deixebles a les fronteres de Galilea. Es tracta de retornar la dignitat als futejats d'un país a l'altre, de contemplar a "l'altre" des dels seus ulls i el seu cor.

No n'hi ha prou amb el socors i l'ajuda immediata. **"S'ha de denunciar que les migracions són el resultat del colonialisme"** i de les intervencions armades a Orient Mitjà o Àfrica. "S'ha de lluitar pels seus drets de quedar-se en el seu propi país. Descobrir i destruir les raons del seu èxode provocat".

Els poders econòmics ho controlen quasi tot i malgrat l'aparent impotència s'imposa **"recolzar a totes les organitzacions que actuen per aconseguir el bé de tota la humanitat"**.

El futur passa sobretot per decisions polítiques (encara que no tot) sobre: el tractat UE-Turquia, el TTIP, la lluita contra la corrupció econòmica, Panamà-paradisos fiscals... la nostra intervenció ha de ser també política. Comprometre's per la plenitud de la humanitat és la professió de fe per alguns. Si es lluita per la plenitud humana, per què s'ha de parlar de "fe" o "fes"? La fe és la vida viscuda d'una manera concreta. Fe no vol dir que tens la veritat sinó "crear confiança".

(Eclesalia. Resum informe de la 32 trobada de Capellans Obrers)